

[Arne Larsen.]

sider om dette forslag. Jeg er også glad for, at den højtærede minister ikke har ladet sig påvirke af den kritik, som modstanderne af tunnelbaneforslaget nu pludselig har mandet sig op til at præstere, skønt der jo har været rigelig tid til at fremsætte sine meninger. Ministerens forslag er efter min mening saglig rigtigt og bør gennemføres snarest.

Diskussionen om tunnelbanerne har jo stået på i mere end 25 år. Befolkningen i København har i mange år ventet på, at tunnelbanerne skulle blive en realitet, og folk undrer sig højlig over al den snak, der har været, og det ringe initiativ, som er udvist af både myndigheder og folket; så de er ved at miste troen på politikerne, såvel dem her i det høje ting som dem i de kommunale råd i hovedstadsområdet. Befolkningen tror ikke, at vi evner at løse storbyens trafikproblem. Og tror man nu virkelig, at man vedblivende kan holde storbyens befolkning hen med snak, forhale en tilfredsstillende løsning og lade det hele gå sin skæve gang? Nej, det kan man ikke tillade sig. Det vil være meget letsindigt, det vil være meget hensynsløst, og jeg havde nær sagt: det vil også være en forbrydelse mod menneskeheden — i hvert fald i København — hvis man ikke nu eller meget snart løser storbyens trafikproblem.

Flere kritikere, blandt andre det ærede medlem hr. Guldborg, påstår, at ligegyldigt hvad vi gør, så vil folk hellere køre i bil end med de kollektive trafikmidler, og de vil gøre det. Jeg vil påstå nej. Folk vil absolut ikke hellere køre i bil, i hvert fald ikke på den måde, som det sker i dag med lange ventetider, kødannelse, en omfattende og tidkrævende jagt på parkeringspladser, enerverende kørsel med et utal af færdselsuheld og meget andet. Nej, det, der sker, og det, der er sket, er, at folk bogstavelig talt er blevet tvunget til at forlade det kollektive trafikapparat og anskaffe sig eget køretøj. Naturligvis spiller velstands fremgangen ind her, men det er efter min mening i høj grad det, at vi har haft et utidssvarende trafikapparat, at vi har haft manglende trafikplanlægning, at vi har haft manglende samarbejde, det er alt det, der har bevirket, at folk har fundet, at den individuelle trafikløsning

var bedre egnet. Men nu i dag er denne løsning ikke længere tilfredsstillende, for nu er vi ved at nærme os det totale kaos, og derfor tror jeg, at det er på høje tid, vi får en tilfredsstillende løsning af storbyens trafikproblem.

Denne udvikling, vi er inde i, denne onde cirkel, skal brydes, det er i alle tilfælde mit partis ganske bestemte opfattelse, og jeg tror så ganske afgjort, at den københavnske befolkning er af samme opfattelse. Derfor må opgaven være at skabe et kollektivt trafikapparat, som både er bedre, billigere og mere behageligt at betjene sig af end bilen. Så vil bilen få andre opgaver for familien; så vil den blive brugt til kørsel over længere afstande, ud til sommerhuse, til familiebesøg og til ferie, og hvad man ellers vil kunne anvende dette udmærkede apparat til. Men som hjem-arbejdssted transportmiddel har den snart set sine sidste dage.

Vi er nu kommet dertil, at der må vælges. Enten må vi lægge hovedvægten på den kollektive trafik, eller vi må forudse det helt store trafikale sammenbrud. Indtil videre er den individuelle trafik blevet stærkt tilgodeset bl. a. igennem de nye store vejanlæg, som folketingsret har besluttet at gennemføre i København; jeg tænker her på motorgadernes indføring til centrum, Søgadering og meget andet, som vil give en endnu større mulighed for individuel trafik, men konsekvenserne bliver kæmpe-mæssige, meget dyre parkeringsanlæg og fare for at ødelægge vor bys city ganske eftertrykkeligt.

Skal denne udvikling yderligere forstærkes ved, at man eventuelt følger modstanderne af den kollektive trafik og ikke får gennemført en løsning bl. a. ved hjælp af tunnelbaner, som kan give befolkningen en hurtig og behagelig rejse mellem hjem og arbejdssted? Jeg vil advare meget stærkt herimod. Jeg har forstået på den højtærede minister og især på det, han fremførte under dette lovforslags sidste førstebehandling, at så vidt det er ham muligt, vil han prøve på at dele sol og vind lige, at han i og for sig vil lægge lige stor vægt på såvel individuel som kollektiv trafik. Jeg tror ikke, at dette synspunkt er rigtigt. Jeg tror, at vi nu må ændre billedet, og at vi må lægge hovedvægten på den kollektive